

UZASADNIENIE

DO PROJEKTU UCHWAŁY

RADY MIASTA POZNANIA

w sprawie **przyjęcia Programu „Polityka Senioralna Miasta Poznania na 2017-2021”.**

Powszechnie obserwowanym zjawiskiem demograficznym jest starzenie się społeczeństw na całym świecie. Również w Poznaniu, zjawiskiem, które będzie nasilać się w kolejnych latach, jest starzenie się mieszkańców. Według danych Głównego Urzędu Statystycznego, obejmujących stan i strukturę demograficzną Poznania w 2016 roku, wskaźnik starości demograficznej, określający udział osób w wieku 65 lat i powyżej (103 291), wynosi w Poznaniu 19,1% (w 2000 r. - 13,6%). Natomiast liczba mieszkańców Poznania w wieku poprodukcyjnym (K60+, M65+) na koniec roku 2016 wynosiła 126 362. Osób w wieku 60+ mieszka w Poznaniu 143 926.

Kolejne pokolenia żyją coraz dłużej, konieczne staje się więc podejmowanie działań, które przyczynią się do tego, by okres późnej dorosłości był czasem, w którym seniorzy mogą jak najdłużej cieszyć się dobrym zdrowiem, satysfakcjonującymi kontaktami społecznymi, także poza własną rodziną i możliwie długo zachować niezależność psychiczną, fizyczną i społeczną. Istotne jest również wypracowanie najbardziej skutecznych metod mających na celu wykorzystanie potencjału społecznego i zawodowego osób starszych oraz dostarczenia adekwatnego, kompleksowego wsparcia osobom starszym i ich rodzinom.

Konieczna jest również dbałość o to, by utrzymywać znaczenie starszych mieszkańców Poznania i ich miejsce w społecznej hierarchii.

Założeniem polityki senioralnej jest m.in. tworzenie warunków do rozwoju i życia najstarszego pokolenia poprzez działania realizowane w szczególności w zakresie przestrzeni publicznych i budynków, transportu, mieszkalnictwa, partycypacji społecznej, szacunku i inkluzji społecznej, partycypacji obywatelskiej i zatrudnienia, komunikacji i informacji, usług społecznych i służby zdrowia.

Nad ustaleniem głównych kierunków polityki senioralnej dla Miasta Poznania pracował zespół powołany Zarządzeniem Nr 790/2016/P Prezydenta Miasta Poznania z dnia 18 listopada 2016 roku. Zespół pracował w podzespołach zadaniowych, tj.: ds. infrastruktury, ds. partycypacji społecznej, szacunku i inkluzji społecznej, partycypacji

obywatelskiej i zatrudnienia, komunikacji i informacji oraz ds. wsparcia społeczności i usług zdrowotnych. Podzespoły zadaniowe w danym obszarze dokonywały identyfikacji zarówno działań i programów aktualnie realizowanych na rzecz seniorów przez wydziały i jednostki organizacyjne, jak i potrzeb najstarszych mieszkańców Poznania.

Obok trwających prac zespołu zorganizowano warsztaty fokusowe przeprowadzane z najstarszymi mieszkańcami Poznania, podczas których seniorzy mieli możliwość przedstawienia swoich potrzeb i oczekiwań oraz zaproponowania działań, które będą czyniły Miasto coraz bardziej przyjazne starzeniu się. W spotkaniach brali udział również przedstawiciele organizacji pozarządowych i instytucji publicznych, pracujący z i na rzecz seniorów. Zebrane materiały poddane były analizie przez podzespoły zadaniowe i wykorzystane w toku ich prac.

Wskazane przez podzespoły zadaniowe propozycje działań poddawane będą dalszej analizie i dyskusji, a zaproponowane rozwiązania wpisujące się w ustalone w niniejszej uchwale kierunki polityki senioralnej będą wprowadzane odrębnymi aktami prawnymi.

Ze względu na wyzwania związane ze starzeniem się społeczeństwa, konieczne staje się zintensyfikowanie działań na rzecz tworzenia środowiska przyjaznego osobom starszym, przy jednoczesnym zapewnieniu warunków do godnego starzenia się w zdrowiu oraz zachowaniu możliwie jak największej aktywności i niezależności. Niezbędne jest zbudowanie i usystematyzowanie polityki senioralnej w przestrzeni miejskiej Poznania.

Kreowanie i realizowanie polityki ukierunkowanej na dostarczenie seniorom takich zasobów, by ich życie było pełnowartościowe, aktywne i bogate w doświadczenia rozwijające ich wewnętrzne aspiracje i zaspokajające rozmaite potrzeby stanowi odpowiedź na obserwowane i prognozowane zmiany demograficzne w Poznaniu, czyniąc tym samym Miasto coraz bardziej przyjazne starzeniu się.

W świetle powyższego przyjęcie uchwały jest zasadne.